

AVIZ
referitor la proiectul de Ordonanță privind
Codul de procedură fiscală

Analizând proiectul de Ordonanță privind Codul de procedură fiscală, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.185 din 18.12.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de ordonanță are ca obiect de reglementare aprobarea Codului de procedură fiscală.

Rațiunea promovării prezentului proiect rezidă în crearea unei singure baze de aplicare a articolelor legilor fiscale speciale, care se adresează contribuabilului, urmărindu-se astfel:

a) crearea unui cadru unitar pentru procedura de impozitare la toate categoriile de impozite;

b) degrevarea legislației fiscale de prevederile procedurale, în esență identice;

c) ameliorarea activității de administrare și de racordarea la principiile comunitare în materie.

2. Semnalăm faptul că în proiect nu se regăsește formula introductivă.

De aceea, imediat după titlu, propunem inserarea acesteia în următoarea redactare:

“În temeiul art.108 alin.(4) din Constituție, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta ordonanță”.

3. La art.13, propunem marcarea celor două texte drept alin.(1) și alin.(2), deoarece cuprind teze distincte și, totodată, reformularea celui de-al doilea alineat, astfel:

“(2) Pentru situațiile prevăzute la alin.(1) sunt aplicabile prevederile art.22”.

4. La art.18, sugerăm completarea normei de la alin.(2) pentru situația în care reprezentarea este efectuată pentru un contribuabil absent sau al cărui domiciliu fiscal este necunoscut.

5. La art.27 și în toate situațiile similare din proiect, propunem folosirea verbelor la timpul prezent, nu la viitor, pentru concordanță cu normele de tehnică legislativă.

6. La art.30, care se referă la domiciliul fiscal al contribuabilului, propunem înlocuirea determinantului "efectiv" prin sintagma "în mod statornic", deoarece conform art.13 din Decretul nr.31/1954 privitor la persoanele fizice și juridice, domiciliul reprezintă locuința statornică și principală a persoanei fizice.

7. La art.31 alin.(4), pentru precizia redactării, partea finală a normei va fi reconfigurată astfel:

“în a cărui rază teritorială acestea se află **situate**”.

8. Pentru o corectă aplicare a legii, propunem reformularea părții finale a art.41, astfel:

“din momentul în care a fost comunicat și contribuabilul a luat cunoștință de el”.

9. La art.44 alin. (2), pentru conformitate cu terminologia procesual-civilă din domeniul administrării probelor, propunem ca textul să se refere la **forța** doveditoare a probelor și nu la puterea lor doveditoare.

10. La art.53 alin.(3), care se referă la posibilitatea de a furniza organului fiscal informațiile solicitate, cu acordul persoanei în legătură cu care au fost solicitate aceste informații, opinăm că acordul în cauză ar trebui exprimat **în formă scrisă**.

11. La art.84 alin.(4), propunem ca textul să vizeze o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, avându-se astfel în vedere epuizarea tuturor căilor legale de atac și implementarea concretă a principiului realității și impunerii fiscale.

12. Întrucât ultima teză a art.93 constituie o ipoteză juridică distinctă, propunem ca aceasta să se constituie în alineat.

Drept consecință, art.93 va fi structurat în două alineate, marcate cu (1) și, respectiv, (2).

13. La art.94 alin.(2), din moment ce alin.(1) se referă la obligația organului fiscal de a înștiința în prealabil contribuabilul în legătură cu inspecția fiscală, opinăm că avizul de inspecție fiscală ar trebui să cuprindă în mod **obligatoriu și cumulativ** datele prevăzute la lit. a)-d) de la alin.(2).

14. La art.95 alin.(1) lit.a) și b), menționăm faptul că textele nu prevăd criteriile în raport de care respectivii contribuabili pot fi calificați drept contribuabili mari și contribuabili mici.

Propunem, cu titlu exemplificativ, următoarele criterii:

a) cifra de afaceri realizată în anul anterior, astfel cum rezultă din situațiile financiare anuale ale contribuabilului;

b) nivelul taxelor și impozitelor plătite către bugetul de stat și bugetele locale într-o anumită perioadă etc;

c) profitul net realizat într-o anumită perioadă.

15. Întrucât infracțiunile sunt reglementate doar potrivit legii penale, sugerăm eliminarea expresiei “în condițiile prevăzute de legea penală” din finalul art.100 alin.(1) fiind superfluu.

16. La art.100 alin.(2), propunem înlocuirea cuvântului “menționate” prin cuvântul “prevăzute”.

17. La art.111, semnalăm faptul că nedecontarea din vina societăților bancare **nu poate** atrage răspunderea contribuabilului. Propunem, ~~sugerăm~~ reanalizarea normei.

18. La art.118 alin.(1) lit.a), sugerăm să fie inserate și eventuale titluri de valoare .

La lit.d), propunem, de asemenea, eliminarea sintagmei "asupra unor bunuri imobile", întrucât, gajul, ca garanție reală mobilă, se poate constitui doar asupra bunurilor mobile.

19. Deoarece la art.172 alin.(1) este prevăzută “sanțiunea decăderii” pentru depășirea termenului de 30 de zile, propunem completarea normei cu excepția de la sanțiune pentru cazurile de forță majoră constatată în condițiile legii.

20. La art.177 alin.(4), propunem înlocuirea cuvântului “privitoare” prin cuvântul “referitoare” mai adecvat în context.

21. La art.184 alin.(1) lit.c) trimiterea trebuie făcută la art.47 alin.(1) - (3), și nu la art.47 în integralitatea sa, întrucât alin.(4) al acestui articol stabilește o obligație în sarcina organului fiscal, și nu a contribuabilului. Precizăm că nerespectarea de către organul fiscal a acestei obligații nu poate fi constatată și sancționată în condițiile

art.185 din proiect, care stabilește drept agent constatatator însuși organul fiscal.

22. Referitor la contravenția prevăzută la art.184 alin.(1) lit.f), semnalăm că trimiterea trebuie făcută la art.66 alin.(1), deoarece aceasta este norma care stabilește obligația înscrierii codului de identificare fiscală pe documente.

23. Semnalăm că normele din art.184 alin.(1) lit.c), d) și e) au în vedere stabilirea unor contravenții, și nu prevederea unor obligații, așa cum rezultă din formularea actuală a art.184 alin.(2) lit.a), b) și c). Pentru asigurarea unei exprimări corecte din punct de vedere normativ, propunem ca în partea finală a art.184 alin.(2) lit.a), b) și c) expresia „pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la ...” să fie înlocuită cu sintagma „în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la ...”.

Totodată, în partea finală a art.184 alin.(2) lit.d), pentru un plus de rigoare în reglementare, în loc de referirea generică la „celelalte cazuri” ar trebui ca textul să facă trimitere în mod expres la faptele prevăzute la alin.(1) lit.a), b), f) - k).

24. Apreciem că norma din art.185 nu este suficient de explicită și ar trebui reanalizată, indicându-se în mod expres care anume organe fiscale sunt competente să constate contravențiile și să aplice sancțiunile.

Menționăm totodată că, în conformitate cu art.28 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, posibilitatea contravenientului de a achita, pe loc sau în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii trebuie prevăzută **în mod expres** în actul normativ. **Dacă** se dorește acordarea acestei posibilități în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute în proiect, art.185 trebuie completat cu un alineat nou, cu următoarea redactare:

“(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.184 alin.(2), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal”.

25. Referitor la norma din art.186, semnalăm că dispoziția privind posibilitatea reducerii sau majorării periodice prin hotărâre a Guvernului a limitelor amenzilor prevăzute în actele normative care conțin reglementări cu privire la stabilirea și sancționarea contravențiilor, prevăzută, înainte de aprobarea Ordonanței nr.2/2001, prin Legea nr.180/2002, în art.8 alin.(4), nu se mai regăsește în forma

actuală a acestui act normativ. Prin urmare, instituția actualizării prin hotărâre a Guvernului a limitelor amenzilor contravenționale prevăzute în acte normative de nivel superior a fost eliminată din reglementarea contravențiilor. Singura modalitate de reducere sau de majorare a acestor limite este modificarea actului normativ prin care sunt stabilite și sancționate contravențiile, cu respectarea principiului ierarhiei actelor normative. Propunem de aceea eliminarea art.186 din proiect.

26. Pentru asigurarea uniformității în reglementarea domeniului contravențiilor, propunem ca în art.187 să fie utilizată formula consacrată în cazul normei de completare cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001:

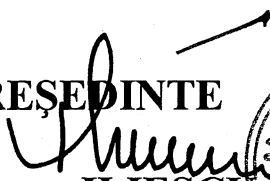
“Contravențiilor prevăzute la art.184 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare”.

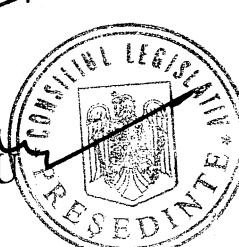
27. La art.199, semnalăm faptul că potrivit art.4 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor astfel cum a fost modificat prin Legea nr.180/2002, “actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării”.

Alineatul (2) prevede însă că în cazuri urgente intrarea în vigoare poate avea loc într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

Pentru a pune de acord această cerință a legii cu momentul intrării în vigoare al ordonanței, sugerăm reformularea art.199, astfel:

“Art.199. - Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, cu excepția articolelor 184 - 187 care intră în vigoare la data de 10 ianuarie 2004”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1808/19.12.2003